

RETTEEN I ROSKILDE

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 28. februar 2017 i sag nr. BS 7 A-762/2016:

Preben Liljeroth
Hjarddalsvej 7
8883 Gjerm
mod
Pernille Beckmann
Højmarksvej 8
2690 Karlslunde

Preben Liljeroth anlagde sagen den 28. april 2016 mod Pernille Beckmann.

Preben Liljeroths påstand er, at Pernille Beckmann skal dømmes til at betale ham 60.500 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente.

Beløbet angives at skyldes til rest for et lån, han ydede hende og en daværende samlever på 62.500 kr. den 15. januar 2008. Pernille Beckmann har betalt 2.000 kr. a. conto i juli 2008.

Pernille Beckmanns påstand er frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Hun gør gældende, at hun slet ikke har lånt pengene af Preben Liljeroth, men af moderen, der var Preben Liljeroths samlever, samt at moderen inden sin død havde eftergivet gælden, i anden række, at kravet er undergivet 3 - årig forældelse og er forældet og i tredje række, at kravet er bortfaldet som følge af passivitet.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Der er afgivet følgende forklaringer:

Preben Liljeroth har forklaret, at han har været samboende med Pernille Beckmanns mor Maj-Britt Jonna Andersen i to perioder. Senest fra cirka 2000 til hun afgik ved døden den 1. november 2009.

Under samlivet sørgede Maj-Britt for indkøb af mad og betalte for det. Han betalte for alt andet. De havde aldrig fælles økonomi. De havde hver sin bankkonto. Han havde fuldmagt til Maj-Britts konto. Det skyldtes, at hun ikke kunne finde ud af det med netbank. Hun havde et dankort.

Af sagens bilag B fremgår, at der er overført penge fra hendes konto til hans konto, kort tid inden hun afgik ved døden. Forklaringen er, at han sørgede for at få betalt nogle regninger, som Maj-Britt havde i det lokale supermarked, der også var medicinudleveringssted. Der var betydelige udgifter til medicin i tiden op til, at hun afgik ved døden.

Han havde ikke meget kontakt til Pernille Beckmann og heller ikke til hendes samlever, men de havde dog været på besøg. Pernille og hendes mand havde problemer med, at de lå inde med to huse på ene gang. De havde forgæves søgt at sælge det ene. Derfor var Pernilles families økonomi meget anstrengt. I julen havde der været kontakt mellem Pernille og moderen, om moderen kunne hjælpe dem med et lån til at købe en ny bil.

Spurgt om Maj-Britt havde noget at låne ud af, forklarede han, at da samlivet begyndte sidste gang, var hun insolvent. Hun havde lån forskellige steder som blev samlet i et lån, som han kautionerede for. Da hun igen kom til at bo hos ham, havde hun kun udgifter til de daglige fornødenheder, og det lykkedes hende at få gælden væk, og den var betalt omkring 2005, hvor han blev frigjort fra kautionsforpligtelsen. Hun levede af ægtefællebidrag 5000 kr. og af kontanthjælp - som han husker det 10.000 kr. om måneden.

Spurgt om hun havde formue, tilkendegav han, at hun, så vidt han ved, ikke havde penge i banken, men hun kan godt have samlet kontanter sammen og anbragt dem i en bankboks, og på den måde kan hun godt have lånt ud.

Han har af sine egne midler lånt 62.500 kr. ud til Pernille, som det fremgår af sagens bilag. Han afviste med bestemthed, at det er penge, der stammer fra Maj-Britt. Han har ikke fået penge af hende, og det hele er hans tilgodehavende. Når der skrives om et lån på 100.000 kr. skyldes det, at den bil, som Pernille skulle købe, kostede noget mere end 62.500 kr. Derfor var det ikke nok med det, han lånte hende.

Maj-Britt har fortalt ham, at hun har lånt datteren 50.000 kr. Hun har ikke snakket om, hvor hun havde de 50.000 kr. fra, men det var ikke nok, og derfor skulle han låne yderligere 62.500 kr. ud til Pernille. Det har han gjort, og han har ikke fået dem tilbage.

Når han ikke har krævet pengene tilbage, før det skete, kan det vel betegnes som berøringsangst. I forbindelse med dødsfaldet fandt han det ikke passende at rejse spørgsmålet, og årene gik. Han har ikke på noget tidspunkt rykket meddebitoren Dan. Han ved ikke, hvor Dan er blevet af. Han har heller ikke hørt noget om, at han skulle være erklæret konkurs. Når der ikke blev lavet et lånedokument skyldes det, at han regnede med, at et lån i familien behøvede de ikke lave dokumenter om. Men Pernille bad jo om det, og han ville da have foretrukket, at det var blevet lavet, men det blev det altså ikke. Det er korrekt, at han først rykkede for beløbet i 2015, og at der i den mellemliggende tid overhovedet ikke har været talt om det.

Pernille Beckmann har forklaret, at hun har haft et meget tæt og nært forhold til sin mor. Moderen var meget opsat på, at hun og børnene, altså moderens børnebørn, skulle have en tålelig tilværelse på trods af, at de var ude i økonomisk ufore på det tidspunkt. Moderen har været selvstændig erhvervsdrivende og har altid brugt at have kontante penge liggende i en bankboks. Hun havde også en bankboks, da hun var død. Hun har prøvet at undersøge, hvem der havde adgang til den bankboks, men det var en bankboks af den type, hvor enhver, der havde adgang til nøglerne, kunne åbne den, så det kunne banken ikke oplyse noget om. Da de tomte bankboksen var den tom, bortset fra at der var en værdiløs ring i den.

Omkring jul 2008 havde hun problemer med at komme omkring med tre små børn. Hun havde et stort behov for en større bil. Hendes daværende samlever Dan arbejdede i et bilfirma, Peugeot i Taastrup. Peugeot i Taastrup havde selv biler til salg, men havde også biler i kommission. Om det var en bil i kommission eller en bil Peugeot i Taastrup havde til salg, ved hun ikke, men de havde set på en Peugeot Partner, der var egnet til deres store familie. Den kostede omkring 100.000 kr. efter, at en anden bil var givet i bytte. De havde ikke pengene, og derfor talte hun med moderen, om hun kunne hjælpe. Det ville moderen gerne. Moderen lovede at låne hende 50.000 kr. Det var ikke nok, men resten blev finansieret ved, at der blev overført 62.500 kr. som det fremgår af sagen. Differencen op til de 100.000 kr. der skulle betales, tror hun blev arbejdet af ved, at samleveren Dan arbejdede for Peugeot i Taastrup og der så blev modregnet, men det er ikke noget, hun ved mere præcist om.

Når der blev en e-mail udveksling med Preben Liljeroth i stedet for moderen, skyldes det, at moderen var helt ude af stand til at bruge en computer. Derfor bad moderen om, at hun skulle henvende sig til Preben, og det gjorde hun. Moderen har fortalt hende, at i hvert fald de 50.000 kr. stammer fra hende. Inden moderen døde, spidsede Pernille Beckmanns familiesituation voldsomt til. Hendes parforhold gik i opløsning. Partneren gik konkurs. Der var meget kaos omkring hende. Derfor tilkendegav moderen, at hun eftergav restbeløbet, så hun ikke skulle tænke mere på det efter der var betalt 2000 kr. Når hun har skrevet e-mails stilet til Preben skyldes det, at det var det moderen bad hende om.

Spurgt hvorfor hun ikke satte pengene ind på moderen konto, svarede hun, at hun gjorde som moderen bad om. Moderen var på kontanthjælp. Hvis der gik penge ind på hendes konto, ville de blive modregnet. Boet efter moderen blev sluttet som boudlæg. Blandt boets aktiver var en Polo, der blev værdiansat til 2000 kr. og som Preben fik. Det var efter hendes opfattelse en meget velvillig værdiansættelse.

Jesper Beckmann, der er Pernille Beckmanns bror, har forklaret, at moderen har været selvstændig erhvervsdrivende og altid har gjort en dyd ud af at have kontante penge liggende i en bankboks. Det var noget, moderen tit

talte om. Hun sagde, at hun havde en del penge liggende i boksen. Derfor var de overraskede, da de efter hendes død tømte boksen og der kun var nogle relativt værdiløse smykker i boksen.

Han og de andre søskende har med jævne mellemrum lånt penge af deres mor. Lån skal lidt i anførselstegn, fordi moderen betragtede det oftest reelt som et arveforskud således at forstå, at hun i princippet skulle have pengene tilbage, men ofte var det noget, hun eftergav hen ad vejen. Han har senest selv lånt 10-12.000 kr. i 2007 til en trappe, han skulle have lavet i forbindelse med et hus, han var ved at bygge om. Det blev ikke til noget, men han lånte alligevel penge og betalte dem aldrig tilbage, og moderen eftergav dem. Han har ikke selv nogensinde set ind i boksen før efter dødsfaldet, hvor der altså kun var disse relativt værdiløse smykker. Boet efter moderen sluttede solvent, men ikke mere end det. Der var en gulplade bil i, som Preben Liljeroth fik lov til at udtage, da han ikke havde andet at køre i. Han har hørt moderen fortælle, at hun har lånt Pernille penge til en bil. Mere blev der ikke sagt om det. Moderen var ikke åben overfor, hvordan hun hjalp sine børn, kun at hun havde gjort det. Han kender ikke nærmere til moderens økonomi, herunder ikke til, hvad hun levede af de sidste år af sit liv. Han ved, at hans far betalte ægtefællebidrag til hende.

Efter ønske fra sagsøgerens advokat fremstod Preben Liljeroth på ny. Han forklarede, at han aldrig har været nede at åbne Maj-Britts boks. Han har således ikke benyttet de nøgler, der var til den. Han har selv haft en bankboks i samme pengeinstitut og der skal to nøgler til. En som banken har og en som boksindehaveren har, og begge nøgler skal bruges for at åbne boksen, således at der skal være en bankmedarbejder til stede for at åbne den. Der vil ikke kunne findes en bankmedarbejder, der har set ham åbne Maj-Britts boks. Nøglen lå sammen med de øvrige nøgler hun havde, og den udleverede han til broderen efter dødsfaldet.

Fra sagsøgerens påstandsdokument gengives:

"...Det gøres gældende, at Preben Liljeroth har ydet Pernille Beckmann og hendes daværende samlever Dan et privat pengelån på kr. 62.500.

Det gøres gældende, at Pernille Beckmann og Dan hæfter solidarisk for tilbagebetaling af lånet.

Der er betalt 1 afdrag på kr. 2.000, hvorfor restgælden udgør kr. 60.500, og det er dette beløb der kræves indbetalt.

Det gøres gældende, at Preben Liljeroth har dokumenteret at have ydet lånet, dels ved fremlæggelse af bilag 2 samt den fremlagte mailkorrespondance, herunder bilag 3 og bilag 4.

Det gøres gældende, at det ikke kræves, at der er udstedt noget gældsbrief

for at dokumentere, at der er ydet et pengelån.

Det gøres gældende, at Pernille Beckmann har erkendt at have lånt kr. 62.500 og ligeledes har afdraget på lånet med i afdrag. Det gøres derfor gældende, at der foreligger klarhed over det forhold, at der er ydet et lån, det vil sige at der foreligger klarhed både over eksistensen af lånet og størrelsen af lånet.

Det gøres gældende, at der er tale om et krav om tilbagebetaling af pengelån, jf. forældelsesloven § 6, stk. 1. I henhold til denne bestemmelse er forældelsesfristen for pengelån 10 år. Henset til at lånet er ydet i januar måned 2008, gøres det således gældende, at gældsforholdet ikke er forældet.

Vedrørende forældelsesproblematikken i § 6, stk. 1 i forældelsesloven henvises i øvrigt til det i processkrift I anførte på side 1.

Det bestrides, at der på nogen anden måde foreligger nogen form for retsfortabende passivitet.

Det gøres i den forbindelse gældende, at en kreditor, i dette tilfælde Preben Liljeroth, altid kan indrømme sin debitor, i dette tilfælde Pernille Beckmann, henstand med tilbagebetaling af et pengelån, uden at der af denne grund vil kunne foreligge retsfortabende passivitet.

Det bestrides, at Preben Liljeroth på nogen måde har haft nogen forpligtelse til, i forbindelse med Pernille Beckmanns mors død, at give nogen form for meddelelse til moderens dødsbo om, at Pernille Beckmann var Preben Liljeroth et beløb skyldig.

Pernille Beckmann er tidligere under sagens forberedelse blevet opfordret til at oplyse, på hvilken baggrund man mener, at et sådan anbringende har relevans i nærværende sag.

Det bestrides, at der er tvivl om at Preben Liljeroth har ydet Pernille Beckmann et lån på kr. 62.500. Det fremgår af de ovenfor anførte bilag.

Det bestrides, at den omstændighed at Preben Liljeroth ikke har anmeldt noget krav mod Pernille Beckmanns mors daværende samlevers konkursbo, har noget betydning for nærværende sag og at det bestrides i den forbindelse, at der herefter fra Pernille Beckmanns side måtte anse kravet for eftergivet også overfor hende.

Det bemærkes fortsat, således som anført i processkrift 1, at det forekommer uanstændigt af Pernille Beckmann at henvise til, at Preben Liljeroth skulle have hævet penge fra Pernille Beckmanns mors konto, ligesom det forekommer uanstændigt at man fremlægger en lægeerklæring, som ikke har nogen relevans i nærværende sag, og som i øvrigt tidsmæssigt overhovedet ikke har forbindelse til det tidspunkt, hvor lånet blev ydet..."

Side 6/9

Pernille Bechmann har skrevet følgende anbringender i sit påstandsdokument.:

"...

at beløbet ikke skyldes

at kravet er forældet

at kravet er bortfaldet ved passivitet

at sagsøger havde adgang til sagsøgtes moders konto

at sagsøger ikke har anmeldt et krav mod sagsøgtes daværende samlevers konkursbo, hvorfor lånet må anses for at være eftergivet, da både sagsøgtes og dennes daværende samlever er debitorer på lånet.

Til støtte for den subsidiære påstand, kan det gøres gældende:

at sagsøger ikke har afvist, at kr. 50.000,00 af det påstævnte beløb er ydet af sagsøgtes moder, hvorfor fordringen maksimalt er på kr. 10.500,00..."

Retten's begrundelse og afgørelse

Pernille Beckmanns 1. anbringende er, at beløbet ikke skyldes. Det er et noget uklart anbringende. Retten forstår efter forklaringerne anbringendet sådan, at det gøres gældende, at lånet slet ikke er ydet af Preben Liljeroth, eller at det senere er blevet eftergivet.

Det er dokumenteret, at der den 15. januar 2008 blev overført 62.500 kr. til "Pernille + Dan". Beløbet blev hævet på Preben Liljeroths kassekreditkonto, hvor der var en negativ saldo og hvor Preben Liljeroth således har betalt kassekreditrente af den forøgede skyld. Havde der været tale om midler, der reelt stammede fra Maj-Britt Andersen, forekommer det noget uforståeligt, at han ikke satte de penge, han så skulle have fået af Maj-Britt Andersen, ind på kontoen for så at spare renterne af det udlånte beløb.

!6. januar 2008 sendte Pernille Beckmann en e-mail til Preben Liljeroth, hvor hun bekræfter, at hun har modtaget pengene. Den 18 juli 2008 skrev Pernille Bechmann, " jeg har i dag sendt dig første afdrag...". Der står intet om, at afdraget er til moderen og e-mailens øvrige indhold indikerer heller ikke, at lånet har noget med moderen at gøre.

Da Preben Liljeroth i 2015 rejste kravet, havde det været naturligt, som Pernille Bechmann har fremstillet forholdene, at Pernille Bechmann havde svaret: Jeg har ikke lånt noget af dig, men af mor og hun har eftergivet lånet.

ST1001337 101-13701-6104-TIL111304-P02_K1A

Da Pernille Bechmanns advokat endelig svarede, var svaret: " Vi mener ikke, at der skyldes, idet lånet til køb af bil indgik i boet efter Maj-Britt Jonna Andersen". Det var ikke rigtigt. Boet var sluttet med et boudlæg. Et boudlæg omfatter de aktiver, skifteretten kender, og ikke andre. Det er ikke dokumenteret eller blot forklaret, at udlægget omfattede en fordring på Pernille Bechmann. Tvært i mod har hun forklaret, at moderen havde eftergivet gælden. Hvis det havde været rigtigt, var der ikke nogen fordring, der skulle indgå i boet.

Retten lægger derfor til grund, at lånet er ydet af Preben Liljeroth.

Maj-Britt Jonna Andersen har ikke kunnet eftergive lån, ydet af Preben Liljeroth.

Retten lægger derfor til grund, at lånet er ydet af Preben Liljeroth og ikke er eftergivet.

Pernille Bechmanns 2. anbringende er, at kravet er forældet.

Lånet blev ydet 15. januar 2008. Sagen blev anlagt 28. april 2016. Fordringen er undergivet 10-årig forældelse efter forældelseslovens § 6, stk. 1.

Kravet er derfor ikke forældet.

3. anbringende er, at kravet er bortfaldet ved passivitet.

Lånet havde ikke noget med Maj-Britt Jonna Andersens dødsbo at gøre. Der var ikke tale om et fællesbo.

Når der er 10-årig forældelsesfrist, er udgangspunktet, at en kreditor ikke behøver at foretage sig noget, før forældelsesfristen udløber, for at bevare sin fordring. Hvis fordringen skulle kunne anses for bortfaldet ved passivitet, skulle Preben Liljeroth have givet Pernille Bechmann en berettiget forventning om, at kravet ikke ville blive gjort gældende. Lånet er ydet til Pernille Bechmann på et tidspunkt i hendes liv, hvor hendes situation med hendes eget ord var " kaotisk" og hvor tilbagebetaling afhang af, hvornår hun kunne tilbagebetale. Det må derfor anses som en stor hensynsfuldhed fra Preben Liljeroths side, at han ikke krævede skylden tilbagebetalt, før han gjorde og i hvert ikke er noget, der kan begrunde, at fordringen skulle være bortfaldet ved passivitet.

Det er ikke oplyst, at nogen har gjort Preben Liljeroth opmærksom på, at medskyldneren var gået konkurs og, at krav kunne anmeldes. Det er heller ikke oplyst, om det var frimærket værd at anmelde noget som simpel fordring i boet. At kravet ikke er anmeldt i medskyldnerens bo, er derfor ikke

noget Pernille Bechmann som solidarisk hæftende kan støtte nogen ret på.

Retten ser derfor intet grundlag for at statuere, at fordringen er bortfaldet ved passivitet.

4. anbringende er, at sagsøger havde adgang til sagsøgtes moders konto.

Det har Preben Liljeroth bekræftet, men han har bestridt, at det har noget med sagen at gøre.

Retten går ud fra, at der bag anbringendet ligger en beskyldning mod Preben Liljeroth om, at han har misbrugt sin adgang til at hæve på Maj-Britt Jonna Andersens konto til egen fordel, lige som der i Pernille Bechmanns forklaring er en underforstået beskyldning om, at Preben Liljeroth har tilegnet sig midler fra moderens bankboks. Det er beskyldninger om, at han har begået mandatsvig eller har stjålet. Retten har absolut **ingen holdepunkter for at statuere, at det er tilfældet.**

Hvis noget sådant havde været bevist, havde det ikke betydet, at Pernille Bechmanns skyld på den måde var betalt. Hvis Preben Liljeroth havde begået mandatsvig eller tyveri, ville det have været naturligt at indgive politianmeldelse, da boet blev behandlet, eller opfordre skifteretten til at gøre det.

Hvis man forestillede sig, at sådanne krav blev fastslået, kunne boet ikke have været behandlet som boudlæg. De relevante myndigheder skulle have mulighed for at varetage de opgaver, der hører under dem. Hvis Maj-Britt Jonna Andersen havde været i besiddelse af 75.000 kr. som hun kunne låne ud af, skulle skattemyndighederne overveje, om de stammede fra "sorte indtægter" med deraf følgende skattemæssige konsekvenser og, kommunen skulle have adgang til at overveje, om afdøde havde begået socialbedrageri ved at modtage kontanthjælp, selv om hun havde midler til at forsørge sig selv, med deraf afledt tilbagebetalingskrav. Den tidligere ægtefælle, der havde betalt ægtefællebidrag, kunne måske også have et krav, fordi bidraget var fastsat på et urigtigt grundlag.

Rettens konklusion er, at anbringendet ingen betydning har for sagens udfald.

5. anbringende er, "at sagsøger ikke har afvist, at kr. 50.000,00 af det påstævnte beløb er ydet af sagsøgtes moder, hvorfor fordringen maksimalt er på kr. 10.500,00..."

Preben Liljeroth har under hele sagen gjort gældende, at lånet er ydet af ham og ikke af moderen.

Anbringendet er derfor helt uforståeligt.

Side 9/9

Rettens konklusion er, at Preben Liljerths påstand skal tages til følge.

Sagsomkostningsafgørelse.

Preben Liljerth har vundet sagen og tilkendes sagsomkostninger.

Han har betalt 1.760 kr. i rets- og berammelsesafgift.

Herudover har han kun udgiften til egen advokat. Han kan ikke fradrage momsen af advokatsalæret.

Der er tale om en enkel aftaleretlig sag baseret på skriftlige beviser. Han tilkendes til dækning af advokatudgiften 18.000 kr.

Pernille Beckmann skal derfor betale 19.760 kr. i sagsomkostninger.

Thi kendes for ret:

Pernille Beckmann skal inden 14 dage betale 60.500 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 28. april 2016 samt 19.760 kr. i sagsomkostninger til Preben Liljerth.

Mogens Pedersen
dommer

/vin

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Roskilde, den 28. februar 2017.

Dorthe Christiansen, kontorfuldmægtig